

«Нам ніхто не давав наказ іти з кордону»

Надзвичайна подія, яка збурила спершу інтернет-суспільство, потім телефір, почала обговорюватися між людьми – «У Криму викрали генерала Держприкордонслужби». Та на цьому екстра-новини не закінчилися – за кілька хвилин так звана самооборона Криму викрала посланця ООН, чим шокувала весь цивілізований світ.

2 стор.

Доля тирана, або Спіраль часу

Авторитету і територій прагнув тиран. Щоб показати свою значимість на весь світ, він з небувалим розмахом провів Олімпійські ігри. Спортивні змагання світового значення вихваляли у пресі, телебачення вело пряму трансляцію відкриття, тішачи самооцінку узурпатора. Він ішов далі...

6 стор.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

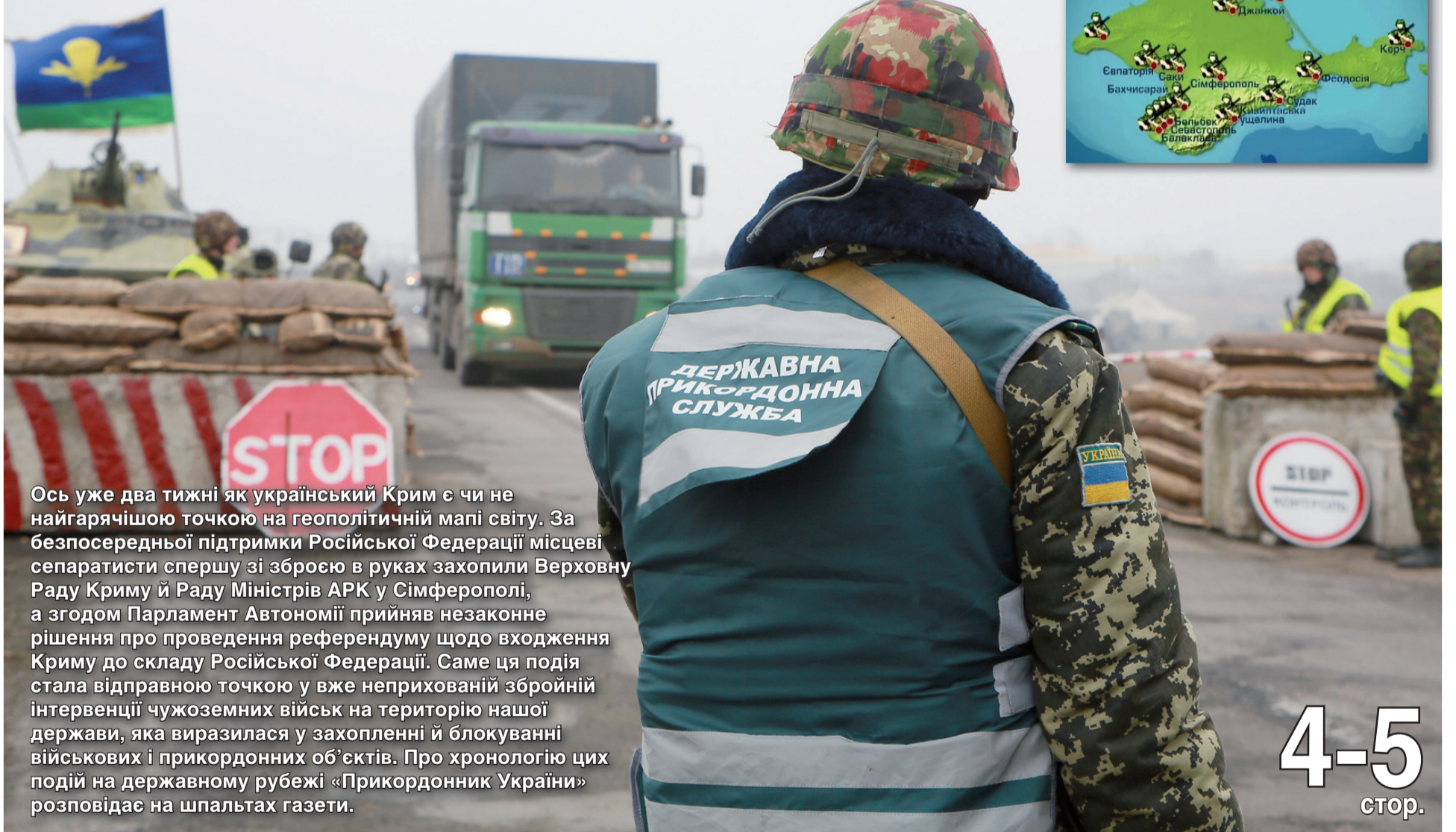
№ 10 (5408)

14 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Хроніки блокадного Криму

Ось уже два тижні як український Крим є чи не найгарячішою точкою на геополітичній мапі світу. За безпосередньої підтримки Російської Федерації місцеві сепаратисти спершу зі зброєю в руках захопили Верховну Раду Криму й Раду Міністрів АРК у Сімферополі, а згодом Парламент Автономії прийняв незаконне рішення про проведення референдуму щодо входження Криму до складу Російської Федерації. Саме ця подія стала відправною точкою у вже неприхованій збройній інтервенції чужоземних військ на територію нашої держави, яка виразилася у захопленні й блокуванні військових і прикордонних об'єктів. Про хронологію цих подій на державному рубежі «Прикордонник України» розповідає на шпальтах газети.

4-5 стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло **1,2** млн. осіб > **340** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **54** особи > з них **21** незаконний мігрант

Вилучено **9** од. зброї

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон на **693** тис. грн.

Нацгвардія повертається

Законопроект про Національну гвардію України внесено до Парламенту. Про це повідомив керівник Міністерства внутрішніх справ України Арсен Аваков на своїй сторінці у Facebook.

За його словами, цей закон буде прийнято дуже швидко.

— Найближчим часом оголосимо мобілізацію в Нацгвардію. Двадцять тисяч гвардійців будуть покликані для охорони українських рубежів і громадського порядку в країні. І це не військова відповідь на дестабілізацію ззовні, це буде організована відповідь громадянського суспільства.

У зв'язку з цим Аваков нагадав, що до військоматів країни звернулося кілька десятків тисяч людей з проханням про мобілізацію. «І це поза системою організованої цілеспрямованої мобілізації в Україні», — додав в. о. міністра.

Нагадаємо, що в 1991-2000 роках в Україні вже існувала Національна гвардія. Її було розформовано згідно з указом Леоніда Кучми від 17 грудня 1999 року «Про передачу підрозділів Національної гвардії України до складу інших військових формувань». Більшість з'єднань, частин та установ Нацгвардії було передано внутрішнім військам МВС, решту — Мінборони.

Василь ДРОЗДОВ

Разом – сила!

Дорогі наші побратими, військовослужбовці Внутрішніх військ, Збройних Сил, Державної прикордонної служби та інших військових формувань України, підрозділи яких дислоковані в Криму!

Особовий склад військовослужбовців Внутрішніх військ висловлює вам свою повагу та підтримку.

На ваші плечі сьогодні покладено надскладне та відповідальне завдання — боронити нашу державу, її цілісність та свободу. Вже кілька днів ви перебуваєте у самому епіцентрі подій. До Криму прикута увага чи не усіх іноземних держав та міжнародних організацій.

У цей складний час, коли військовослужбовці іншої держави та радикально налаштовані сили намагаються захопити або заблокувати українські військові частини, примусити вас скласти зброю, ви мужньо витримуйте всі випробування. Підступні спроби підкупу також не увінчуються успіхом і це — найкращий приклад героїзму та патріотизму для всього українського народу.

На вашу долю випало важке випробування й увесь особовий склад внутрішніх військ — від солдата до генерала — пишається вашою витримкою, стійкістю та силою вірності народу і законам України.

Дії військовослужбовців з частин, дислокованих у Криму, той героїзм та сила духу — предмет гордості всього українського народу. Ваш сьогоднішній подвиг увійде в історію як взірць сучасної незламності духу та правдивого служіння своїй державі. Маємо за честь служити з такими побратимами!

Глибока шана вам і подяка!

Особовий склад внутрішніх-військ МВС України

ЗВЕРНЕННЯ ДО ПРИКОРДОННИКІВ АЗОВО-ЧОРНОМОРЬСЬКОГО РУ

Шановні бойові друзі!

Два тижні ви перебуваєте на передовій і протистойте сепаратистам, які захопили владу в Криму за допомогою військовослужбовців Російської Федерації, котра порушила всі міжнародні та міждержавні угоди.

Ви прекрасно знаєте, що Україна — це демократична країна, яка нікому ніколи не загрозувала. У нас є чіткий курс на європейську інтеграцію. Щира віра в добросусідські відносини з країнами, з якими ми маємо спільний кордон. Ми робимо все, щоб охороняти державний кордон цивілізованими методами, прийнятими у всьому світі.

Проте в Криму стався заколот, сепаратисти підняли голову і ми повинні зробити все, щоб відстояти рідну землю. Оцінку нам дасть історія та людська пам'ять...

Враховуючи обстановку, що склалася, керівництво держави, Колегія Державної прикордонної служби робить все для того, щоб всебічно забезпечити військовослужбовців і членів їхніх родин.

У цьому місяці буде вдвічі збільшено грошове утримання. Ми відкрили благодійний рахунок, на який надходять кошти від небайдужих громадян, від різних спілок і громадських організацій. Всі кошти будуть направлені на всебічне забезпечення членів родин, а особливо тих, які з різних причин виїхали з Криму.

Ми будемо робити все для того, щоб підготувати пакет нормативних документів, які дадуть можливість підняти матеріальне, фінансове та інші види забезпечення всіх військовослужбовців.

Враховуючи обставини, які склалися, хочу сказати, що я особисто підтримаю кожного із вас. З вами країна і ви повинні розуміти, що стоїте на варті нашої держави України і стоїте на своїй землі. Тому тримайтесь, ми будемо допомагати вам і разом переможемо!

Голова Державної прикордонної служби України генерал армії України М.М. ЛИТВИН

БРАТ НА БРАТА

«Нам ніхто не давав наказ іти з кордону»

Надзвичайна подія, яка збурила спершу інтернет-суспільство, потім телефір, почала обговорюватися між людьми» — «У Криму викрали генерала Держприкордонслужби». Та на цьому екстра-новини не закінчилися — за кілька хвилин так звана самооборона Криму викрала посланця ООН, чим шокувала весь цивілізований світ. Тож, бачимо, на півострові відбуваються раніше небачені безчинства. Про те, як у нинішніх умовах там несуть службу прикордонники розповів директор Департаменту персоналу АДПСУ генерал-полковник Михайло Коваль, який на власному досвіді відчув гостинність окупованого півострова.

Наталія УСТЬЯНЦЕВА

Ситуація в загонах і відділах Держприкордонслужби в Криму залишається напруженою. Основні зусилля командування відомства та керівництва регіонального управління направлені на недопущення реагування на провокації з боку військових Збройних сил Російської Федерації та агресивно налаштованих прихильників так званого «кримського уряду», підтримання високого морально-психологічного стану особового складу, організації охорони кордону в умовах блокування підрозділів Держприкордонслужби України іноземними спецпризначеннями.

— Військовослужбовці прикордонники не політичні фігури, це люди, які присягли на вірність українському народові. Тому в цих непростих умовах з великою небезпекою і ризиком для життя вони виконують своє завдання з охорони державного кордону, — розповідає генерал-полковник Михайло Коваль.

Крім цього, Михайло Володимирович поділився подробицями свого викрадення:

— До Автономії я поїхав за рішенням Голови Державної прикордонної служби України та всіх членів Колегії, які поставили мені одне-єдине завдання — показати нашим прикордонникам, що вони не покинуті, що з ними разом керівництво служби, Колегія і бойові побратими на інших ділянках кордону.

Мій приїзд як представника Адміністрації Держприкордонслужби був невігідний, тож відбувся наказ військовослужбовцям повітряно-десантних російських військ на проведення спецоперації з моєї локалізації з

Автономії. Класично нас заблокували біля в'їзду в Ялтинський загін Морської охорони, в якому ми збирали моряків і представників відділу прикордонної служби «Гурзуф».

Коли машину зупинили, перші слова, які я почув, — «Где этот бандеровский генерал?». Я вийшов з машини, буквально за секунду отримав прямий удар битою в корпус від дядька в сталевому радянському шоломі зі словами: «Пусть знает бандеровец, как бьёт старшина ВДВ». Це він сказав мені, офіцеру, який прослужив 22 роки у ВДВ...

Люди працювали дуже професійно, одні демонстрували дику агресію, інші висіли у мене на руках, треті зривали погони, що є для офіцера найстрашнішим. Змушували стати на коліна, але я, український офіцер, на коліна не став. Почали бити ззаду, щоби став на коліна, — не став. А далі — по плану. Одні агресори, інші — рятувальники, які посадили мене у машину і везли по маршруту Ялта—Сімферополь. Мета зрозуміла: витіснити мене за межі Автономії. Але не було враховано одне — я солдат і вони солдати. І в такій ситуації порозуміння завжди знайдеться. Люди спочатку були агресивними,

але потім ставилися до мене нормально. Тому що я їм пояснив: той, хто прийшов з сокирою до мене додому не друг мені, а ворог, — розповів Михайло Коваль.

Михайло Володимирович зазначив, що персоналу Азово-Чорноморського регіонального управління доводиться виконувати поставлені завдання в умовах колосального морально-психологічного тиску з боку представників Збройних сил та спецслужб Російської Федерації. Їм погрожують фізичними розправами, дезінформують та залякують. Як приклад він навів пункт пропуску в Керчі: «проти 12 наших співробітників, причому 9 з них — дівчата, вискакують з КамАЗа озброєні люди, кладуть їх обличчям в землю і переправляють через кордон те, що їм потрібно...

І все одно, наші наряди виходять на державний кордон і впевнено виконують завдання. Вони демонструють, що є достойними нащадками прикордонників 1941 року, жоден з яких без наказу не пішов з кордону. І нам ніхто не давав наказ іти з кордону. В цій ситуації хочеться подякувати прикордонникам, які в цих складних умовах продовжують виконувати свої завдання. Вони дійсно є гідними носити зелений кашкет».

ОСОБЛИВИЙ РУБІЖ

ОТАКОЇ!

Час витримки та мужності

Українські захисники Вітчизни у одностроях Збройних Сил та прикордонників несуть службу в надзвичайних умовах. З одного боку, виконуючи свій конституційний обов'язок, а з іншого – проявляючи неймовірну витримку, щоб не дати агресору можливість спровокувати повноцінну війну. Зокрема, на ділянках Одеського та Бердянського прикордонних загонів продовжується здійснення контролю за додержанням прикордонного режиму, в тому числі виставлені контрольні пости на автошляхах, які ведуть з півострова Крим на материкову частину України.

Сергій ЧЕРЕВАТИЙ

Як зазначив начальник відділу прикордонної служби «Генічеськ» капітан Олександр Смик, згідно з даними, отриманими з цих контрольних постів, спостерігається суттєве зменшення інтенсивності руху транспорту на цій ділянці. Водночас відмічається

збільшення кількості біженців з Кримського півострова, переважна більшість – це представники кримсько-татарського народу.

Службу прикордонники несуть у взаємодії з військами-десантниками та підрозділами міліції. Під час підготовки матеріалу, на вказаних автошляхах вже було обладнано певні інженерні споруди, що унеможливило імовірним правопорушникам неконтрольований проїзд до/з Криму, а також забезпечує

укриття військовослужбовців від ймовірного нападу сепаратистів або окупаційних військ.

За словами начальника окремого відділу прикордонної служби (типу С) Південного регіонального управління майора Вадима Фасолі, охоронці рубежу контролюють додержання прикордонного режиму в районі Калічанського та Генічеського напрямку на автошляху. «Здійснюємо перевірку документів, транспортних засобів, автомобілів, які прямують на даній ділянці. Звертаємо увагу на наявність відповідних документів, а також заборонених предметів, зброї, наркотиків тощо. Суттєво допомагає місцеве населення, настрій бадьорій, люди підтримують», – каже він.

Примітно зазначити, що спочатку польовий табір і бронетехніку аеромобільних підрозділів було розгорнуто біля населеного пункту Салькове. Однак вийшло так, що між блок-постом наших вояків і місцем зосередження окупаційних сил з «терористами» так званої кримської самооборони опинилося українське село Чонгар. На прохання місцевої влади й мешканців села українські прикордонники, а згодом і військові передислокувалися більш ніж на 17 кілометрів вперед та взяли під захист чонгарівців. За що, до речі, місцеві жителі вельми вдячні. А захищати є від чого. За сприяння окупантів зовсім недалеко від українського польового табору розміщено броньовану техніку, протитанкові комплекси та артилерійські системи «Град», а також заміновано навколишні поля. Місцеве населення протестує проти свавілля злочинців та надає всебічну підтримку прикордонникам і військовим. Зокрема, місцеві мешканці організували поставки їжі, теплих речей і дров для військовослужбовців. Біля міста Каланчак прикордонники також ретельно слідкують за дотриманням прикордонного режиму. ■

Окупація мародерами

Вони забули про поняття офіцерська честь та солдатська гідність. «Захисники пригнічених нацменшин» у всеозброєнні роз'їжджають Кримом. «Зелені чоловічки», а точніше – російські вояки – творять безчинство та покривають розбійників. Блокування частин, викрадення людей, грабежі, робляться за їхньої участі чи з їх мовчазної згоди. Не оминули мародери в формі від Юдашкина і українських прикордонників. Перший заступник Голови ДПСУ генерал-полковник Павло Шишолін повідомив про спроби підкупу, шантажу, вербування, прикордонників і їхніх рідних. Він заявив про мародерів у російських одностроях: «...познімали системи космічного зв'язку з «Сімферополь-авіа», зняли устаткування із засобів зв'язку в окремих пунктах управління». Факти мародерства підтверджує і директор Департаменту персоналу АДПСУ генерал-полковник Михайло Коваль заявляючи, що так звані захисники з Росії уже роз'їжджають на службових авто, котрі числяться за Азово-Чорноморським регіональним управлінням.

Юрій ЗАНОЗ

МОРСЬКА ОХОРОНА

Контр-адмірал Микола Жибарев: «Якби ми затрималися з виходом із Керчі на півгодини, наслідки могли б бути трагічними»

У зв'язку із загостренням суспільно-політичної ситуації на території Автономної Республіки Крим керівництвом Держприкордонслужби було прийнято рішення про тимчасове перебезування корабельно-катерного складу Керченського та Севастопольського загонів Морської охорони до портів «Бердянськ» та «Одеса».

Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Для недопущення захоплення та блокування сил з Балаклавської бухти під керівництвом заступника командира Севастопольського загону капітана 1 рангу Олександра Сичова вийшли 12 одиниць корабельно-катерного складу, серед яких – кораблі Морської охорони «Григорій Куроп'ятников», «Миколаїв» та «Крим». Така ж кількість кораблів і катерів (у складі групи – кораблі «Донбас» та «Онїкс») вийшла в Азовське море на чолі з командиром Керченського загону капітаном 1 рангу Юрієм Лошаком.

Днями начальник управління Морської охорони Адміністрації Держприкордонслужби контр-адмірал Микола Жибарев та командир Керченського загону Морської охорони капітан 1 рангу Юрій Лошак взяли участь у прес-конференції в Бердянську, під час якої було оприлюднено обставини переходу.

Юрій Лошак пояснив, що вихід у море відбувся у екстремному порядку. Близько опівночі 1 березня було отримано відповідний наказ Адміністрації відомства й уже за сорок хвилин морські прикордонники вийшли з основного місця базування. Перехід розпочався за темної пори доби та ще й за важких погодних умов. А поблизу Бердянського морського порту через складну льодову обстановку довелося викликати на допомогу буксир.

Зокрема, відповідаючи на запитання журналістів про реальність загрози для українських прикордонних кораблів і катерів, Микола Жибарев, який надав пропозицію щодо передислокування сил, зазначив, що затримка з виходом із Керчі хоча б на півгодини могла обернутися трагічними наслідками.

– Кораблі були б або захоплені, або приведені до такого стану, який не дозволив би виконувати завдання, – уточнив Микола Євгенович. На місці лишилося

лише три катери, на яких проводиться планово-профілактичний ремонт.

Також він навів приклад Севастопольського загону, куди свого часу було вкладено значні державні кошти для забезпечення управління, гідного розміщення особового складу та відстеження обстановки на державному кордоні. Після захоплення управління загону там розбито вікна, розтрощено меблі та комп'ютери, порушено систему зв'язку. Тож відновлення втраченого буде коштувати недешево.

Капітан 1 рангу Юрій Лошак, коментуючи складність переходу, пояснив, що Бердянський район, також як і Казантипський та вся південно-східна частина Азовського моря, – це

зона відповідальності загону й добре відома українським морським прикордонникам. І будь-який український порт на Азові може використовуватися силами Морської охорони для заправки паливом і водою та укриття від негоди.

У моряків-прикордонників у Керчі залишилися родини. Але рідні підтримують тих, хто вирушив у похід. Адже керчанам доводилося вже нести тривалу службу й у районі південного берега Криму, й у морській економічній зоні. Тож розлука членів екіпажів із сім'ями – процес звичний. На момент виходу із бази кораблі мали на борту все необхідне для забезпечення автономної життєдіяльності протягом 15 діб. Але керівництво порту та

небайдужі мешканці Бердянська також вирішили підтримати своїх захисників. Люди регулярно привозять прикордонникам продукти.

Начальник Бердянського морського порту Костянтин Карнаух зазначив, що колектив їхнього підприємства намагається створити для керченської групи надійний тил. Зокрема, у розпорядженні прикордонників перебуває портова їдальня, надано можливість для прання та прасування речей.

Також Микола Євгенович висловив надію, що перебування українських прикордонних кораблів та катерів поза межами пунктів постійного базування носитиме тимчасовий характер і незабаром все стане на свої місця. ■

ЗВЕДЕННЯ З «ГАРЯЧОЇ ТОЧКИ»

Ось уже два тижні як український Крим є чи не найгарячішою точкою на геополітичній мапі світу. За безпосередньої підтримки Російської Федерації місцеві сепаратисти спершу зі зброєю в руках захопили Верховну Раду Криму й Раду Міністрів АРК у Сімферополі, а згодом Парламент Автономії прийняв незаконне рішення про проведення референдуму щодо входу Криму до складу Російської Федерації. Саме ця подія стала відправною точкою у вже неприхованій збройній інтервенції чужоземних військ на територію нашої держави, яка виразилася у захопленні й блокуванні військових і прикордонних об'єктів. Про хронологію цих подій на державному рубежі «Прикордонник України» розповідає на шпальтах газети.

Андрій ГЕРАСИМКІВ

28 ЛЮТОГО

О 8.45 пост технічного спостереження на мисі Такіль спостерігав переліт 11 бойових вертольотів з боку Російської Федерації в Україну. Три з них приземлилися на аеродромі «Кача» та були оформлені згідно з раніше поданою заявкою. Решта вертольотів приземлилися поряд з летовищем. При цьому на запитання старшого прикордонного наряду щодо необхідності їх оформлення відповіді не надійшло.

Паралельно на аеродром «Гвардійський» без жодної заявki прибуло 8 військово-транспортних літаків ІЛ-76 збройних сил Росії. Прикордонному наряду, який прибув до місця посадки літаків, було відмовлено у здійсненні прикордонного контролю та заявлено, що вони не мають потреби у послугах Держприкордонслужби України, а літаки здійснюватимуть посадку кожні 15 хвилин.

Крім того, вранці цього ж дня відбулася спроба блокування Севастопольського загону Морської охорони. Близько 30 озброєних осіб на чотирьох автомобілях прибули до загону. Вони розташувалися перед КПП та оточили усі підступи. На висотах навколо загону розмістилися снайпери. Прикордонниками дані особи були ідентифіковані як військовослужбовці 810-ої бригади морської піхоти ЧФ РФ. Пізніше до КПП прибув керівник групи російських військовослужбовців капітан 1 рангу Олександр Толмачев. Він заявив, що блокувальники виконують вимоги постанови «Ради Безпеки Криму» — не допустити захоплення зброї екстремістами.

Водночас ракетний катер ЧФ РФ «Івановець» зупинився на відстані 5-ти кабельтових від берега на рейді Балаклавської бухти, нібито через поломку двигуна.

1 БЕРЕЗНЯ

На ранок озброєні особи оточили пункти пропуску «Сімферополь-авіа» і «Крим-Кавказ», але в роботу контрольних служб не втручалися.

Із метою недопущення силового захоплення зброї та майна кораблі й катери Ялтинського, Севастопольського та Керченського ЗМО за бойовою тривоєю вийшли в територіальні води України. Їм на перехоплення зі Севастопольської бухти вирушили три ракетних катери Чорноморського флоту РФ та ракетний крейсер «Москва». Водночас у порт Севастополя зайшли два великих десантних кораблі Балтійського флоту РФ «Калінінград» та «Мінськ».

Натомість між КПП Севастопольського ЗМО та блокувальниками живим щитом стали жителі Балаклави, ветерани та сім'ї прикордонників, які просили не допустити кровопролиття. Однак озброєні люди у формі спецназу у кількості близько 300 бійців у повній бойовій екіпіровці

наполягали на звільненні військової частини. А ввечері відбулося силове вторгнення на територію загону. Спершу радикально налаштовані цивільні особи знесли ворота й проникли на територію прикордонного загону. Після них на військовій техніці до частини заїхало 10 озброєних російських спецназівців. Після переговорів з прикордонниками вояки залишили територію загону.

2 БЕРЕЗНЯ

Спецпідрозділи Росії здійснили спробу силового захоплення штабу Сімферопольського прикордонного загону та адміністративної будівлі Азово-Чорноморського регіонального управління ДПСУ. Операцію російськими

Хроніки блокадного

військовими було ретельно сплановано, завчасно виведено з ладу системи управління та зв'язку, для прикриття задіяно снайперів. Під час штурму нападники виламали двері, частково знищили автоматизовані робочі місця та вимкнули зв'язок. Вітчизняні прикордонники стримали нападників і не допустили їх до кімнат зберігання зброї та основних комунікацій.

До Севастопольської бухти зайшли великі десантні кораблі «Оленігорський Горняк» Північного флоту та «Георгій Победоносєв» Балтійського флоту РФ.

3 БЕРЕЗНЯ

Задля запобігання проникненню з Автономної Республіки Крим до суміжних областей України радикально налаштованих осіб, незаконному переміщенню зброї, боєприпасів, засобів вчинення терактів Адміністрація Держприкордонслужби України прийняла рішення про розгортання контрольних постів на автошляхах, які з'єднують АРК з Херсонською областю. Службу на даних блок-постах організовано у взаємодії з десантниками Збройних Сил України.

Натомість упродовж доби загальна обстановка характеризувалася тотальними нападами на підрозділи Державної прикордонної служби України. Особливо активно розпочалися захоплення після заяви Голови ВР Криму Володимир Костянтиновича про неопустивність прикордонників і активний спротив рішенням новопризначеної влади Криму.

Системні напади здійснювалися групами до 100 військовослужбовців Росії на адміністративні будівлі Азово-Чорноморського регіонального управління, Сімферопольського прикордонного загону, відділу прикордонної служби «Керч», Керченського та Севастопольського загонів Морської охорони.

Суттєво збільшився тиск російських військових на прикордонників. Під час спроб захоплення наших підрозділів відбувається брутальне застосування фізичної сили, погроза зброєю та залякування. Нападники в ультимативній формі вимагають підпорядкуватися «новому» керівництву АРК Крим, активно ведуть спроби вербування охоронців рубежу, намагаються дізнатися конфіденційну інформацію про керівників підрозділів.

А близько 19-ої години у пункті пропуску «Крим-Кубань» російські військові вдалися до відкритого си-

лового вторгнення. Під час здійснення прикордонного контролю на в'їзд в Україну порому «Сіськ» у одному з мікроавтобусів виявлено 7 озброєних автоматичною зброєю та пістолетами осіб. Вимоги прикордонного наряду щодо заборони ввезення в Україну вогнепальної зброї було проігноровано. З прибуттям порому до нашого берега з боку України у пункт пропуску увірвалися 10 озброєних автоматами та кулеметами військовослужбовців ЧФ РФ, які відтіснили прикордонний наряд та зайняли вогневі позиції по периметру. На наступному поромі у пункт пропуску прибуло ще три вантажівки «КамАЗ» з озброєними людьми. Ігноруючи всі законні вимоги прикордонного наряду, російські солдати, погрожуючи прикордонникам застосуванням зброї, відтіснили їх від порому, а автомобілі знову прорвалися через пункт пропуску у бік України.

4 БЕРЕЗНЯ

Прикордонники в Криму у заблокованих підрозділах продовжують виконувати свої завдання. Зокрема, проведено заміну змін прикордонних нарядів у пунктах пропуску «Крим» і «Сімферополь», де здійснюється прикордонне оформлення. Нападників не допускають до кімнат зберігання зброї. Щоправда, останні починають блокувати системи управління та комунікацій. Зв'язок з деякими підрозділами відсутній. Водночас вертикаль центрів управління службою продовжує працювати.

Ввечері продовжилося протистояння у пункті пропуску «Крим». Сюди увірвалося близько 35 озброєних осіб, які погрожуючи зброєю, заблокували роботу наших правоохоронців. Не стримав їх навіть той факт, що з 15 осіб складу зміни прикордонних нарядів 7 — були жінки. Згодом до пункту пропуску прибув начальник ВПС «Керч» із групою реагування. Після перемовин з російськими військовослужбовцями роботу пункту пропуску відновлено.

5 БЕРЕЗНЯ

Цей день був ознаменований розгортанням на українсько-російському рубежі операції «Кордон», яку розпочала Держприкордонслужба України у взаємодії з МВС та СБУ. Головною метою заходів є недопущення в'їзду в Україну з території Російської Федерації організованих груп і окремих осіб, які можуть брати участь у заходах екстремістського характеру на території нашої держави, перевезення зброї, боєприпасів і вибухових речовин. І вже перший день операції дав свої результати: в Україну не пропущено 377 російських громадян, чотирьом із яких заборонено в'їзд у нашу державу.

Водночас в АР Крим немає навіть натяку на спад напруги. В аеропорту «Сімферополь» захоплено обладнання станції космічного зв'язку. Продовжується блокування прикордонних підрозділів і об'єктів управління. Російські військові черговий раз провели силове захоплення адміністративної будівлі регіонального управління, пошкодили й захопили засоби зв'язку та не допускали особовий склад Держприкордонслужби до робочих місць, схилиючи вітчизняних охоронців рубежу визнати «нове керівництво Криму» та продовжити службу в «новій Автономії». Незважаючи на шалений морально-психологічний тиск, погрози, залякування і підкуп, наш персонал залишається вірним Присязі українському народові.

6 БЕРЕЗНЯ

О 1.00 поблизу розташування мобільної прикордонної застави «Масандра» з'явилися невідомі у військовому та цивільному одязі. Незабаром туди підтягнулися ще близько 20 осіб у військовій формі з автоматичною зброєю та гранатометами, які оточили підрозділ. Вїїзд із території було заблоковано «КамАЗом». Прикордонники негайно зайняли оборону по периметру військового містечка, щоб у разі атаки відтіснити нападників. На пропозицію здатися, «зелені кашкети» категорично відмовилися.

ЗВЕДЕННЯ З «ГАРЯЧОЇ ТОЧКИ»

Другий напад відбувся на відділ прикордонної служби «Євпаторія». О 3.00 до підрозділу прибуло 8 автомобілів «УАЗ», «Газель», «КамАЗ» та «Тигр» з 50 озброєними військовими. Під'їзд до території підрозділу заблокували вантажівкою, решта транспорту після штурму містечка заїхала на територію. Нападники увірвалися до службових приміщень. Прикордонники не допустили агресорів до кімнати зберігання зброї та не здали систему управління ділянкою кордону.

Чергова провокація з боку військовослужбовців ЧФ РФ відбулася у пункті пропуску «Крим». Близько 100

довжучи безчинства, нападники навідалися і до квартири, де проживають сім'ї охоронців рубежу. Озброєні росіяни відібрали мобільні телефони у офіцерів відділу та їхніх дружин. Далі, погрожуючи зброєю, вони наказали всім зібрати речі та покинути територію військового містечка.

Не припиняється й постійне блокування поромної переправи «Крим». Всього в пункті пропуску перебуває до 100 озброєних військовослужбовців Росії та 50 бойовиків так званої «самооборони Криму». Застосовуючи фізичну силу, вони унеможливають здійснення прикордонного та інших видів контролю. Більше того, сам пункт пропуску став для агресорів ледь не головними воротами до Кримського півострова. Лише цієї доби російські військові сприяли прориву через кордон фактично двох армійських колон. Вони відтіснили представників усіх контрольних служб, а за деякий час кордон перетнуло 15 автомобілів «КамАЗ» без номерів, серед яких також був один паливозаправник та машина зв'язку. Невдовзі у такий самий спосіб російські військові пропустили ще 10 «КамАЗів», 6 «Уралів» та карету швидкої допомоги.

Крім того, техніка та матеріальні засоби доставляються в АРК десантними кораблями Чорноморського флоту Росії. В бухті «Козача» з двох кораблів вивантажили спочатку 18 вантажних автомобілів «Урал» та «КамАЗ» з продовольством, а згодом ще 17 автомобілів «КамАЗ» та 1 БТР.

Паралельно російські екстремісти здійснили напад на радіотехнічний пост «Севастополь», за допомогою якого відслідковується надводна обстановка. Озброєні нападники у військовому та цивільному одязі виламали вхідні двері та увірвалися до будівлі ПТС. Вони демонтували блоки радіотехнічного обладнання та пошкодили кабелі зв'язку.

А вже близько 17.30 в районі Армянська був обстріляний легкий літак Держприкордонслужби України Diamond DA42-MT, на борту якого немає жодного озброєння. Повітряний засіб у ході патрулювання виявив численні пости російських військовослужбовців, що розташовані вздовж Перекопського перешийку. Екіпаж зафіксував на відео, як із одного з таких постів екстремісти відкрили по літаку автоматичний вогонь. На щастя, завдяки професійності наших пілотів літак та екіпаж повернулися до пункту забавування цілими й неушкодженими.

9 БЕРЕЗНЯ

Внаслідок довготривалої акції підтримки прикордонників 150 представниками від місцевого населення та ветеранів ДПСУ, що продовжувалася більше двох діб, розблоковано раніше захоплену російськими військовими мобільну прикордонну заставу «Масандра». Військовослужбовці Російської Федерації разом із приданою технікою, що до цього контролювали прикордонний підрозділ, поспішно залишили свої позиції та вибули у невідомому напрямку. Українські прикордонники зайняли місце своєї дислокації та продовжили виконання службових обов'язків.

Натомість близько 6-ої години ранку група російських військових зі штатною зброєю у кількості 30 осіб захопила відділ прикордонної служби «Чорноморське». Згодом близько 12-ої години їх змінила озброєна група чоловіків у цивільному кавказької зовнішності, попередньо дагестанців.

10 БЕРЕЗНЯ

Заходи з недопущення в'їзду в Україну осіб, які можуть брати участь у провокаціях екстремістського характеру, також поширено на пункти пропуску на кордоні з Білоруссю та Молдовою. На ділянках Одеського та Бердянського прикордонних загонів виставлено контрольні пости на автошляхах, які ведуть з півострова Крим на материкову частину України. Тут спостерігається суттєве зменшення інтенсивності руху транспорту, проте відмічається збільшення кількості біженців з Кримського півострова. Лише за одну добу Крим покинуло 265 осіб,

переважна більшість з яких є представниками кримсько-татарського народу.

Підрозділи Азово-Чорноморського регіонального управління, дислоковані в АР Крим, в умовах надзвичайно напруженої обстановки продовжують виконувати завдання з охорони державного кордону України. Для цього «зелені кашкети» максимально використовують усі можливі та наявні сили й засоби. Водночас через дії так званої самооборони на кримському узбережжі вже не працює половина постів технічного спостереження. Водночас, прикордонники використовують інші способи відстеження та контролю обстановки. Так, на морській ділянці кордону для чергування задіяно 8 кораблів та 17 катерів Морської охорони Держприкордонслужби України. Прикордонна авіація постійно обстежує ділянки українсько-російського та українсько-молдовського кордону.

11 БЕРЕЗНЯ

На території Автономної Республіки Крим відмічається заміна підрозділів РФ, укомплектованих слов'янами, військовослужбовцями з Дагестану та Чечні. Через втручання в роботу систем зв'язку з боку нападників зв'язок з органами та підрозділами охорони кордону функціонує нестабільно.

Державна прикордонна служба України вживає ще більш жорстких заходів щодо посилення контролю на кордоні з Росією і придністровському сегменті держрубежу. Головна їх мета – не допустити в Україну організовані групи та окремих осіб, які можуть брати участь у заходах з дестабілізації ситуації в Україні, а також протидія перевезенню зброї, боєприпасів і вибухових речовин. Загалом за весь період часу проведення спецзаходів у зворотному напрямку вже відправлено понад 3,5 тисячі громадян Росії, а 30 особам заборонили в'їзд до нашої держави. У багатьох з цих «туристів» виявлено предмети, які можуть використовуватися для нанесення тілесних ушкоджень, символіку провокативного характеру, а також військовий одяг і амуніцію. Серед непропущених екстремістів переважно колишні військові, але є й колишні в'язні.

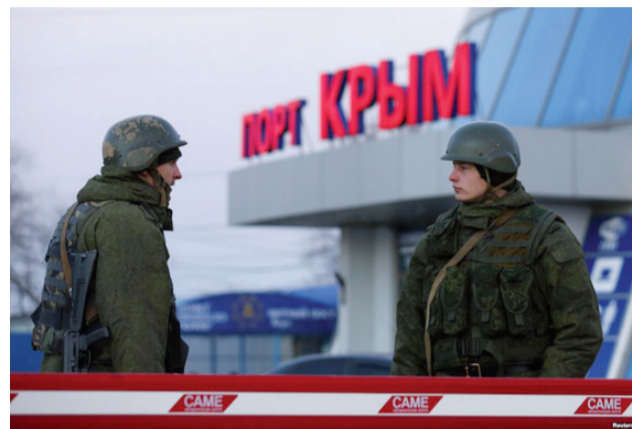

Досить напруженою стала ситуація в районі Арабатської стрілки, де раніше неподалік населеного пункту Чонгар, що адміністративно входить уже до меж Херсонщини, російські солдати встановили блок-пост. Тут вони замінували поля, окопали техніку та направили кулемети в бік мирних жителів. Водночас український блок-пост з прикордонниками та десантниками розташувався біля села Салькове. Таким чином українське село Чонгар опинилося між двома контрольними пунктами. Людей обурило факт перебування російських військових на території Херсонщини. На знак протесту селяни встановили на своїх будинках українські прапори, а також звернулися до прикордонників виставити блок-пост попереду села і захистити їх від чужоземних окупантів. «Зелені кашкети» відразу ж відгукнулися на прохання місцевих мешканців, а згодом позиції охоронців рубежу посилили й наші десантники.

Станом на 08.00 12 березня заблоковано (захоплено), виведено з ладу та припинено функціонування 47 із 56 об'єктів Держприкордонслужби, розміщених на території Автономної Республіки Крим. Незважаючи на суттєве посилення з боку самопроголошеного уряду Криму скоординованих заходів зі створення перешкод в організації охорони кордону та здійсненні прикордонного контролю, всі прикордонні підрозділи продовжують виконувати покладені на них завдання з максимальним використанням наявних сил і засобів.

Прикордонники ніколи не зраджували Військовій Присязі, своїй Батьківщині і народові. Уся Україна за нашою спиною. І хай ніхто не сумнівається, що ми виконаємо свій військовий обов'язок до кінця. Кордон нашої держави є священним і недоторканим. Слава Україні! ■

P.S. «Прикордонник України» і надалі детально інформуватиме своїх читачів про події, що розгортаються на території Автономної Республіки Крим.

Криму

озброєних спецпризначенців силоміць вивели за межі пункту пропуску представників усіх контрольних служб і повністю взяли його під свій контроль. За кілька хвилин через український кордон прослідувало 6 військових автомобілів з приблизно двома сотнями осіб в уніформі чорного кольору без знаків розпізнавання.

7 БЕРЕЗНЯ

Основні зусилля керівництва відомства та Азово-Чорноморського РУ направлені на недопущення реагування на провокації з боку російських військових та агресивно налаштованих сепаратистів. Загалом станом на 7 березня заблокованими залишаються 11 підрозділів, розташованих в АР Крим: управління Азово-Чорноморського РУ, Севастопольський і Керченський ЗМО, Сімферопольський прикордонний загін, відділи прикордонної служби «Керч», «Євпаторія», «Сімферополь-авіа», «Щолкіно», «Севастополь», мобільна застава «Масандра», а також пост технічного спостереження «Мис-Фонарь». Напруженою залишається ситуація у пункті пропуску «Крим». Практично щодоби має місце повне блокування російськими озброєними військовими у кількості до 150 осіб роботи пункту пропуску для забезпечення безперешкодного провозу особового складу, зброї та військової техніки.

Однак Державна прикордонна служба України продовжує здійснювати заходи щодо організації охорони кордону в умовах присутності військового контингенту Росії у АР Крим та нарощування щільності охорони на інших ділянках. Так, лише за три доби операції «Кордон» у перетині державного кордону України з об'єктивних причин відмовлено близько 1,5 тисячі громадян Росії. 15-ом із них заборонено в'їзд на територію України. «Зелений кордон» посилено додатковими прикордонними нарядами, спільно з підрозділами ЗС України, МВС та СБУ здійснюється патрулювання на основних шляхах, що ведуть із АР Крим.

8 БЕРЕЗНЯ

Свій «подарунок» до Міжнародного жіночого дня російські військовослужбовці зробили для дружин прикордонників ВПС «Щолкіно». Ще вночі спецназівці увірвалися до цього підрозділу. Під час нападу агресори побили старшого зміни прикордонних нарядів, який намагався чинити опір, та захопили кімнату зберігання зброї. Про-

Колаж Сергія ПОШУКА

Доля тирана,

або Спіраль часу

Авторитету і території прагнуть тиран. Щоб показати свою значимість на весь світ, він з небувалим розмахом провів Олімпійські ігри. Спортивні змагання світового значення вихваляли у пресі, телебачення вело пряму трансляцію відкриття, тішачи самооцінку узурпатора. Він ішов далі...

Олег БОЙКО

Після Олімпіади кривавий тиран, який вважався чудовим оратором і як колишній військовий — стратегом, почав шантажем, погрозами та брехнею захоплювати території сусідніх країн. «Наші співвітчизники за кордоном потребують захисту, а їхні права утискаються», — заявляв тиран на весь світ про ситуацію в одному з регіонів сусідньої країни, де в більшості проживали його етнічні земляки. Проте сказати було мало. Він щедро експортував у сусідню країну ідеї та ідеологів, фінансував політичну та культурну діяльність, захоплював маріонеткових лідерів.

Щоб показати пригнічення співвітчизників у сусідній країні тиран через тих самих «маріонеток» влаштував демонстрації, масові заходи та провокації. Спершу керовані «співвітчизники» вимагали широкіх прав у форматі автономії, а згодом — референдуму за приєднання до великої вітчизни. Результати цих днів призвели до протистоянь, в яких співвітчизники тирана страждали більше, ніж коли він не брався їх захищати. Але правителю лише й треба було заворушень і жертв. Йому потрібні були аргументи для провідних країн, а вмiла пропаганда професійно вибирала вигідні епізоди, які виривалися з контексту, перекручувалися й подавалися світові як красиве інформаційне блюдо, дарма що брехливе.

У результаті пропаганда відіграла свою роль. Тиран переконав держави-гаранти сусідньої країни в своїй правоті. Згодом він таємно домовився із найвпливовішою країною, розділивши сфери впливу. Завдяки

цьому, армія тирана без жодного пострілу захопила регіон сусідньої країни, де компактно проживали етнічні земляки.

Світ погодився умирити агресора, бо гадав, що тиран насититься і зупиниться. Марно. Узурпатор лише відчув смак перемоги. Кровопивця йшов далі. Його пропаганда переконувала, що всі діяння тирана во ім'я його нації, та во ім'я Боже.

Практично зруйнувавши сусідню країну, тиран почав захоплювати державу за державою. Почалося протистояння планетарного масштабу. Аж тоді світ зрозумів, що допустився помилки, виконавши забаганки тирана на початковому етапі. Кілька років людство боролось з ордами тирана і, врешті-решт, перемогло. Боячись позорного животіння в клітці, з наближенням поразки, тиран з коханкою, з якою лише за день до цього оформили стосунки, та улюбленим собакою зачинився в кімнаті, де вони добровільно (мабуть, окрім собаки) пішли з життя. Останки тирана двічі спалювали (перший раз облитий бензином труп не згорів до кінця). Його тіло так і не віддали землі — попiл після кремачії розвіяли над рікою.

Імовірно, що початок цієї історії викликав у читача певну аналогію з сьогоденням. Що ж, час «відкрити карти». Тиран — це Адольф Гітлер. Він 1936 року триумфально провів літню Олімпіаду, де його країна стала лідером. Тоді вперше пройшла естафета олімпійського вогню, вперше відбулася пряма телетрансляція церемонії відкриття.

А 1938 року фюрер, маніруючи на дипломатичній арені, десь шантажуючи, десь блефуючи, а десь погрожуючи, захопив Судетську область Чехословаччини. В

цій країні частка німців складала 23% і більшість із них проживали в Судетах. Гітлер маніпулював судетськими німцями через маріонеткову партію, яку очолював Конрад Генляйн.

Варто сказати, що згадана проницька політсила в Чехословаччині з'явилася того ж року, коли до влади в Німеччині прийшов Гітлер. Спершу вона не мала великої підтримки, але з 1935 року в Німеччині почали формуватися ударні роти судетських емігрантів для здійснення диверсій в Чехословаччині. Завдяки інвестиціям та агітаторам з Німеччини, а також індивідуальному терору стосовно політичних опонентів Конрад Генляйн набрав дедалі більшої сили.

Офіційна Прага вела себе надто демократично і потурала всім вимогам нацменшини, даруючи все більше прав і вольностей судетським німцям. Але епіцентр заворушень був не в Судетах, а в Берліні, тому показне невдоволення мас лише зростало. У травні 1938-го чехословацька армія зупинила спробу здійснити в Судетах путч. Однак у вересні погодилися на створення німецьких автономій, та прогітлерівські сили бажали зовсім не цього. І наступного дня в Судетах почалося військове повстання.

Придушувати повстанців доручили військам. За два дні заколот припинили, в заворушеннях загинуло 300 повстанців. Значна кількість судетських німців була заарештована чи отримала поранення. Це Гітлер уміло застосував у своїй політиці. Пропагандистська машина Третього Рейху вмiло використала кадри з подавлення повстання — демонструючи «звірства воячини». Фюрер з усіх трибун заявляв, що він бореться за мир, проте готовий і до війни, якщо його співвітчизників притіснять надалі. Ця риторика вплинула на світ. Політики й західна преса звинувачували Чехословаччину та вимагали покарати її. В тому числі на поведінку пропаганди пішли й союзники та гаранти безпеки Чехословаччини — Англія та Франція і підтримали передачу Судет Німеччині.

Відчуваючи підтримку фюрера і міжнародну ситуацію,

Генляйн сформував на території Німеччини Судетський добровольчий корпус, силами якого проводив бойові дії та терористичні напади на прикордонні райони Чехословаччини. І хоча військо Чехословаччини могло поставити нападників на місце, деморалізоване керівництво держави здалося і президент Едуард Бенеш погодився передати Третьому Рейху низку населених пунктів, де проживали судетські німці. Та Гітлера така «подачка» не задовільняла, він хотів більшого і отримав. 30 вересня в Мюнхені Англія, Франція, Німеччина й Італія підписали угоду, якою примусили Чехословаччину віддати Німеччині Судетську область. Це стало причиною розвалу Чехословаччини, частини якої невдовзі розділили між собою сусідні країни.

Варто сказати, що погрожуючи світу війною, до вересня 1938 року Гітлер блефував. У нього не було ресурсів навіть для міждержавної, не те що світової війни. Економіка в Німеччині йшла на спад, фюрер не мав необхідної підтримки генералітету та політиків.

Як згодом заявляв президент Чехословаччини (1968–1975рр.) генерал Людвик Свобода, перемогти навіть Чехословаччину у відкритій наступальній війні Німеччина практично б не змогла. На кордоні Чехословаччини були найсучасніші фортифікаційні укріплення. 1938 року Чехословаччина мала 2 мільйони підготовлених солдатів. Армія Гітлера нараховувала 2,2 мільйона солдатів.

Після дипломатичної перемоги та приєднання Судетської області, а згодом і чеських земель Богемії та Моравії, які перейшли під німецький протекторат, Гітлер отримав не лише нову армію (у вересні 1938 Чехословаччина мала озброєння та спорядження на 50 дивізій), а й потужності та ресурси країни, яка давала 40% ринку зброї і боєприпасів. Як зізнався в квітні 1939 сам Гітлер, «з моменту окупації ми отримали 582 літаки, 581 протитанкову гармату, 2175 інших гармат різних калібрів, 735 мінометів, 468 танків, 43 876 кулеметів, 114 ти-

сяч пістолетів 1 мільйон 200 тисяч гвинтівків, 3 мільйони гранат і величезну кількість боєприпасів...». Таким чином, злякавшись війни, Англія та Франція практично дали реальну можливість для її початку. Як заявив єдиний впливовий британський політик, який не підтримував офіційної позиції — Уінстон Черчілль: «Франція і Англія мали вибір між війною і позором. Вони обрали позор і отримали війну».

У перший день осені наступного (1939-го) року почалася Друга світова війна. Гітлер почав завоювання Польщі, а аргументація для світової спільноти залишалася схожою: ми захищаємо населення Німеччини і намагаємося убезпечити свій кордон від можливої польської агресії. А в червні 1941-го нога непроханого солдата ступила на землю України. Щось схоже ми спостерігаємо і зараз. Шоправда, окупанти в Криму, які також прийшли захищати співвітчизників тепер нібито від неонацистів, не стріляють, та на відміну від окупантів 1941-го ховають свої обличчя... Тут хочеться згадати ще один вислів Черчілля: «Фашисти майбутнього будуть називати себе антифашистами».

Чим закінчилася Друга світова війна відомо. А от чим вона закінчилася для судетських німців? Вони пережили неабияке приниження, були позбавлені численних прав — як-то їздити на велосипеді, чи ходити по тротуару. Вони змушені були носити спеціальні пов'язки, відтак терпіли знущання від решти населення. За перші 3 місяці після війни 800 тисяч судетських німців вигнали з Чехословаччини, часто навіть без будь-яких речей. Багатьох із них зігнали у робочі табори. А 2 серпня 1945 року було підписано декрет про позбавлення громадянства. Згідно з ним із Чехословаччини депортували понад 3 мільйони людей, які отримали німецьке чи угорське громадянство від окупаційної влади. Багато з німців не пережили знущань, хвороб і голоду. Доля більш як 200 тисяч німців, які проживали на території Чехословаччини, невідома. Тож чи такої допомоги потребували вони від великої Німеччини 1938 року? ■

До ювілею пророка

Багато наших співвітчизників прославило Україну своєю творчою працею як на рідній землі, так і по всьому світу. Та є серед українців постать, велич якої не поміщається у рамки національного буття, а є скарбом усієї людської цивілізації – це Тарас Григорович Шевченко, 200-річчя від дня народження якого ми нещодавно відзначили.

Світлана ДЕЙЧУК

Аби зрозуміти, ким є для українців Тарас Шевченко, достатньо лише пригадати, що наприкінці XIX та в першій половині XX століть практично в кожній українській хаті на найпочеснішому місці, поряд з образами Господа Бога і святих, обов'язково прикрашений вишиваними рушниками, знаходився портрет Великого Кобзаря. В історії України ще не було людини, яка зробила б такий велетенський вплив на умі й серця своїх співвітчизників, як Тарас Шевченко.

Він був людиною обдарованою, інтелегентною і розумною. Життєвий шлях Тараса Григоровича став знаковим для долі всього українського народу. «Він був сином мужика – і став володарем у царстві духа, – писав про поета Іван Франко. – Він був кріпаком – і став велетнем у царстві людської культури...».

Тарас Григорович Шевченко прожив дуже мало – лише 47 років. З них 34 роки провів у неволі: 24 роки – під ярмом кріпацтва і понад 10 років – у найжорстокіших умовах царського заслання. А решту – 13 „вільних“ років перебував під невиспущим наглядом жандармів.

Відданий син поневоленого народу він прагнув його визволення і так щиро перейнявся долею інших пригноблених народів царської Росії, що ніякі заборони чи бар'єри не стримували його братніх почуттів.

Великий Кобзар з дитинства був закоханий у природу рідної України. Саме тому прекрасні пейзажні мініатюри ми знаходимо в багатьох поезіях Кобзаря. Там і байрак шумить, і дорогий його серцю Дніпро, що „горами хвилю підіймає“, і затишний „садок вишневий коло хати“, і зелені верби „над ярами, над ставами“, і величні гори-хвилі стогнуть, і стародавні могили в степу височіють – усе зрине, одухотворене. Згадаймо вірші Шевченка: „Тече вода з-під явора“, „За сонцем хмаронька пливе“, „Вітер з гаєм розмовляє“ тощо. В дитинстві Тарас не раз їздив з батьком чумакувати степами України і, мабуть, саме тоді полюбив її на все життя. Степ захоплював поета своєю безмежністю:

«Кругом його степ, як море
Широке, синіє.
За могилою могила
А там – тільки мріє».

Творчість Тараса Шевченка сповнена любові до Бога і є нашим національним золотим фондом духовності. Нам, його нащадкам, і берегти це духовне багатство, коли звертаємося до нього в дні радощів і

в години смутку. Твори поета ніколи не застаріють. За ними стоїть надто палка й романтична душа, осяяна світлом незвичайної сили розуму. Сьогодні з упевненістю можна сказати, що поет володів справжнім даром пророцтва. Бо як інакше тоді пояснити деякі з його поезій? Наприклад, вірш, в якому Кобзар звертається до своїх співвітчизників: «І мертвим, і живим, і ненародженим...». І сьогодні у цьому творі ми чуємо живий голос поета, який промовляє до кожного зокрема і до всіх водночас. А поема «Гайдамаки»? Події, відображені у ній, перегукуються не лише з минулим, але й із подіями XX століття – громадянською війною та найжахливішою для українців Великою Вітчизняною війною. Якщо уважно перечитати цикл поезій «У казематі», то також можна знайти історичні паралелі з певною епохою розвитку нашої країни. І таких прикладів можна навести ще багато.

Добре вивчивши історію України, поет приходив до висновку, що тільки «у своїй хаті – своя правда і сила, і воля». Він закликає всіх українців до жертвовної любові до матері-України:

«Свою Україну любіть,
Любіть її во время люте,
В останню, тяжкую минуту
За неї Господа моліть».

Тарас Шевченко – це не минуле, Тарас Шевченко – це сьогодні, він важливий і для тих, хто живе тепер, і для молодих, хто тільки починає своє життя, і для старших, і для всіх, хто хоч якось асоціює себе з Україною.

Події останніх тижнів у країні свідчать, що й сьогодні на долю українського народу випали важкі випробування, які є важливими й доленосними. Зовсім не такою хотів бачити свою неньку-Україну Тарас Шевченко:

«Світе тихий, краю милий,
Моя Україно!
За що тебе сплюндровано,
За що, мамо, гинеш?»

Як завжди в часи випробувань і боротьби за волю українців Тарас Шевченко був з народом і на Майдані. Його портрети майоріли над багатотисячними зібраннями не лише в Києві, а й по всій Україні. Герої Небесної сотні, які принесли себе в жертву, мали в душі Тарасове слово:

«Не вмирає душа наша, не вмирає й воля
І нести її не вiore на дні моря поле...»

На жаль, не втратила своєї актуальності й поема «Кавказ». Вона написана 1845 року, коли царська Росія вела на Кавказі загарбницьку війну. Минуло багато-багато десятиліть – і що ми бачимо сьогодні? Події в Криму тривожно відгукуються в серцях не лише мільйонів українців, а й усіх тих, хто співчуває людському нещастю.

«І вам слава, сині гори,
Кригою окуті.
І вам, лицарі великі,
Богом не забуті.
Борітеся – поборете,
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас слава
І воля святая!»

У чому ж феномен нашого великого митця? Чому й нині, на початку третього тисячоліття, твори, написані Великим Кобзарем, хвилюють, навчають і бентежать наші душі? Взяти, наприклад, хоча б вічну тему материнської любові? Невже хтось байдуже прочитає рядки про неї?

«У наших раї на землі
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитятком малим» –

писав Тарас Григорович. Скільки стоятиме світ, стільки будуть поети славити красу матері, славити її віддану жертвовну любов до дитини. І Марія, наймицка, «слепа» завжди будуть викликати у людей пошану та співчуття.

А тепер звернемося до громадянських мотивів творчості поета.

«Нема на світі України,
Немає другого Дніпра,
А ви претесь на чужину
Шукати кращого добра,
Добра святого» –

дорікає Шевченко своїм землякам. Як же актуально нині звучать його слова, бо наші сучасники також нерідко шукають «кращого добра» по закордонах. І до сьогодні багато хто з них не знає свого коріння, погоджуючись із тим, що ми – «моголи або слов'яни» – байдуже, аби був прибуток. Тому й досі повторюємо за поетом сповнені болю й гіркоти слова:

«Доборолась Україна
До самого краю.
Гірше ляха свої діти
Її розпинають».

Чи не найважливішим для нашого сьогодення є заклик поета до єднання всіх здорових сил української нації в ім'я утвердження нашої незалежної держави:

... «Обніміте ж, брати мої,
Найменшого брата, –

Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати.
Благословить дітей своїх
Твердими руками
І діточок поцілує
Вольними устами.
І забудеться срамотня
Давня година,
І оживе добра слава,
Слава України.
І світ ясний, невечерній
Тихо засяє...
Обніміть же, брати мої,
Молю вас, благаю!»

Твори Тараса Шевченка органічно вписуються в наше сучасне життя. Отож варто частіше звертатися до «Кобзаря», шукаючи в ньому відповіді на болючі питання суспільства, адже не даремно закликав поет:

«Учіться, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...»

І що може бути найбільш своїм, рідним, багатим і близьким, як не творчий спадок немирущого Кобзаря? Тарас Шевченко – це не просто український поет. Значення його особистості та творчості виходить далеко за межі України. Духовна велич поставила його в один ряд з Адамом Міцкевичем, Олександром Пушкіним, Віктором Гюго, Джорджем Байроном, Генріхом Гейне, Данте, Шекспіром та Гете.

Ми, його нащадки, віддаємо шану цій великій і дорогій для нас постаті, яка є символом нашої держави – України, символом незалежності та волі українського народу. Тарас Григорович Шевченко виконав для свого народу історичну місію творця нації, став неперевершеним виразником національних почуттів. Як національний пророк із закликом до людського єднання він посідає провідне місце в суспільній свідомості не лише українців, а й багатьох народів світу.

У день 200-ліття ювілею Тараса Шевченка кожен із нас схилив голову перед його світлою пам'яттю і переживає відчуття великої гордості за те, що саме українська земля подарувала людству геніального пророка, співця свободи та братерства народів.

НАШОГО ЦВІТУ – ПО ВСЬОМУ СВІТУ

На різних континентах у різних країнах ушанували 200-літній ювілей Кобзаря. Організували святкування громади українців, але активну участь у них брали й місцеві жителі.

У Римі українська громада вшанувала Шевченка урочистою літургією. Потім учасники попрямували до пам'ятника поету, де провели панахиду та співали «Заповіт».

Вірші Кобзаря угорською читали на урочистостях у Будапешті на площі Тараса Шевченка, де українці поклали вінки до пам'ятника.

Біля резиденції британського прем'єра у Лондоні вірші Т. Шевченка чергувалися із антіросійськими гаслами – протестувальники закликали владу Великої Британії ввести суворі санкції проти російських чиновників.

Українці у Грузії декламували вірші Шевченка, організували концерт і покладання квітів до пам'ятника поету. У Тбілісі учасники дійства розгорнули українські прапори перед пам'ятником Кобзареві.

Відзначили ювілей поета і за океаном. В австралійському Мельбурні у королівському саду читали вірші Шевченка.

Найбільша – канадська – діаспора українців святкування 200-ліття поета поєднала із вшануванням пам'яті загиблих на Майдані.

У США хор Йельського університету заспівав «Реветя стогне Дніпр широкий», а бандуристи каліфорнійської школи українознавства виконували твори на вірші Шевченка.

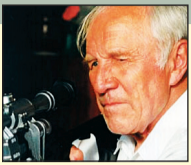
ПОНЕДІЛОК, 17 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ

11:05 «ПОВЕРНЕННЯ БЛУДНОГО ТАТА» СТБ

Олексія, лікаря з провінції, запрошують працювати до столиці. Його кохана Светлана хотіла би поїхати з ним, але не може цього зробити. Вона не приїжджає на вокзал, і Олексій вирушає в дорогу, навіть не попрощавшись...

13:45 «ВОРОШИЛОВСЬКИЙ СТІЛЕЦЬ» ICTV

Три підлітки зґвалтували дівчинку. Покарання не послідувало: один із злочинців виявився сином начальника міліції. Зневірившись добитися справедливості, дідуся дівчинки, старий фронтвик, сам починає мстити.

15:05 «РОЖЕВА ПАНТЕРА» НОВИЙ КАНАЛ

З руки застреленого футболного тренера зникає величезний діамант, відомий як «Рожева пантера». Розслідування інциденту доручається недотепі-інспектору Клузо, який випадково потрапив на місце злочину.

03:20 «МІСІС ВІНТЕРБОРН» НТН

За романом К. Вулпрін «Я вийшла замк за чоловіка моєї мрії». Тришки вульгарна, але добра дівчина Конні Доїл, кинута батьком своєї майбутньої дитини, опинилася в одному купе з Х'ю Вінтерборном і його вагітною дружиною...

Table with TV schedule for Monday, 17 March 2014, listing programs like 'На слуху', 'Доброго ранку, Україно!', 'Гість студії', etc.

Table with TV schedule for Monday, 17 March 2014, listing programs like 'ТСН-Тиждень', 'Сніданок з <1+1>', 'Світанок', etc.

Table with TV schedule for Monday, 17 March 2014, listing programs like 'Чужі помилки', 'Все буде добре!', 'Неймовірна правда про зірок', etc.

Table with TV schedule for Monday, 17 March 2014, listing programs like 'Правда життя', 'Агенти впливу', 'Т/с «Тасмніці»', etc.

ВІВТОРОК, 18 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ

10:10 «МІЙ ТАТО — ЛЬОТЧИК» СТБ

Історія про те, як хлопчик Валька знайшов собі тата-льотчика, а мамі — люблячого чоловіка. Люся працює офіцанткою в офіцерській ідеальній льотної гарнізоні. Її син Валька мріє, щоб у нього був тато, і обов'язково — льотчик.

15:10 «РОЖЕВА ПАНТЕРА-2» НОВИЙ КАНАЛ

Успіх попередньої місії Жака Клузо дозволив інспекторів-катастрофі зайняти місце серед кращих детективів світу. Цього разу йому доведеться зловити міжнародного злочинця, який викрадає історичні цінності.

22:00 «БЛОНДИНКА В ЗАКОНІ» НОВИЙ КАНАЛ

Блондинка Ел Вудс до всього ставиться серйозно — до мажорку, дієт і останньої колекції від Шанель. Але коли справа стосується кохання, вона здійснює рішучий крок — поступає у Гарвард. Тримайся, професуро!

23:55 «ЗОЗУЛЯ» НОВИЙ КАНАЛ

«Зозуля» — так російські солдати називали фінських снайперів. Вересень 1944 року. Фінський снайпер Веико і капітан Червоної армії Іван потрапляють на хутір до молодої Анни. Але для Анни вони не вороги, а просто чоловіки...

Table with TV schedule for Tuesday, 18 March 2014, listing programs like 'Гість студії', 'Ера будівництва', 'Країна on line', etc.

Table with TV schedule for Tuesday, 18 March 2014, listing programs like 'Служба розшуку дітей', 'Світанок', 'Опери', etc.

Table with TV schedule for Tuesday, 18 March 2014, listing programs like 'Чужі помилки', 'Все буде добре!', 'Неймовірна правда про зірок', etc.

Table with TV schedule for Tuesday, 18 March 2014, listing programs like 'Резервісти', 'До суду', 'Т/с «Мовчазний свідок»', etc.

19:40 «СУДДЯ ДРЕДД»

XXII століття, місто MegaCity-1. Атмосфера дуже напружена. Про правосуддя краще не згадувати. Єдине покарання для злочинців – судді, які одночасно є і присяжними засідателями, і прокурорами, і катами...

ICTV

22:05 «БАБЛО»

Москва. Наші дні. У центрі міста з машини двоє злодіжок крадуть сумку з мільйоном євро, думаючи, що їм нарешті пощастило, і навіть не уявляючи, що насправді вони вступилися.

НОВИЙ КАНАЛ

22:15 «КОХАННЯ НА ДВА ПОЛЮСИ»

Вероніка ось вже сім років заміняє за слідчим прокуратури Віктором Арзаусом. Їхній шлюбосім здається щасливим, і лише Ніка знає, що в ньому немає любові. Зате раптове почуття спалахує у неї до Кирила Пугачова...

СТБ

00:00 «І ПРИЙШОВ ПАВУК»

Дочка сенатора викрадена зі школи. Викрадач не висуває ніяких вимог і розправляється з усіма, хто намагається стати у нього на шляху. Єдина людина, з якою маніяк зв'язується по телефону, – слідчий Крос...

НТН

ПЕРШИЙ

- 06.05 Світ православ'я
- 06.35 Від першої особи Панянка та кулінар
- 07.05 Дружина у Д. Гордона
- 09.10 Громадське телебачення в гостях у Д. Гордона
- 12.55 Як ваше здоров'я?
- 13.55 Батлон. Кубок світу. Мас-старт
- 15.05 Громадське телебачення
- 17.25 Батлон. Кубок світу. Мас-старт
- 18.30 Діповий світ. Тиждень
- 19.10 Громадське телебачення
- 21.00 Підсумки тижня
- 22.30 Вечірня інформаційна програма
- 22.55 Лото «Трійка», «Кено», «Максима»
- 23.00 Ера бізнесу. Підсумки
- 23.40 Дружина
- 01.20 Головний аргумент
- 02.50 Д/ф «Оригінал з периферії»
- 03.25 Д/ф «Периферія для оригінала»
- 04.10 Віра. Надія. Любов
- 05.00 Надвечір'я

ІНТЕР

- 05.30 Т/с «Даша»
- 07.50 Вдалий проект
- 08.50 Школа лікаря Комаровського
- 09.30 Новини
- 10.00 Орел і Решка. На краю світу
- 11.00 Сусід на обід
- 12.00 Т/с «Все з початку»
- 16.20 Т/с «Тест на кохання»
- 20.00 Подорожі тижня
- 21.00 Т/с «Я не зможу тебе забути»
- 00.45 Т/с «Провінційна муза»
- 03.55 Подорожі тижня
- 04.40 Мультфільми

1+1

- 07.40 Маріччин кінозал
- 08.10 М/с «Король-лев. Тімон і Пумба»
- 08.35 М/с «Король-лев. Тімон і Пумба»
- 09.00 Лотерея «ЛОТО-ЗАБАВА»
- 10.00 Світ навиворіт-5
- 11.05 Голос країни-4. Перезавантаження
- 12.50 Зіркова хроніка
- 13.55 М/с «Маша і Ведмідь»
- 14.00 Х/ф «Знайти чоловіка у великому місті»
- 18.30 Зіграй у ящик
- 19.30 ТSN-Тиждень
- 21.00 Голос країни-4. Перезавантаження
- 23.20 Свіське життя
- 00.20 Що? Де? Коли?
- 01.20 Х/ф «Пожежі»
- 03.30 Зіркова хроніка
- 04.20 Світ навиворіт-5
- 05.10 Телемагазин

ICTV

- 04.55 Факти
- 05.10 Світанок
- 05.55 Дача
- 06.45 Х/ф «Космічний джем»
- 08.05 Так\$і
- 08.40 Космонавти
- 09.30 Зірка YouTube
- 10.40 Козирне життя
- 11.10 Вам і не снилося!
- 11.50 Т/с «Лісник»
- 18.45 Факти тижня
- 19.40 Х/ф «Суддя Дредд»
- 21.20 Х/ф «Суддя Дредд 3D»
- 23.00 Х/ф «Центуріон»
- 00.45 Х/ф «Залізний лицар»
- 02.40 Т/с «Кістки»
- 03.20 Т/с «У чорному списку»
- 04.05 Т/с «Американський тато»
- 05.05 Про-Zікаве.ua

СТБ

- 06.20 Х/ф «Стережись автомобіля»
- 07.55 Імо вдома
- 09.00 Все буде смачно!
- 09.50 Караоке на Майдані
- 10.55 Х/ф «Віддам дружину в хороші руки»
- 12.45 Т/с «Самара-2»
- 16.10 Україна має талант-6
- 19.00 Битва екстрасенсів-13
- 21.05 Один за всіх
- 22.15 Х/ф «Кохання на два полюси»
- 00.05 Х/ф «Скарби стародавнього храму»
- 02.25 Нічний ефір

НОВИЙ

- 05.20 М/с «Маска»
- 07.45 Церква Христова
- 08.00 М/с «Том і Джеррі-шоу»
- 10.30 Файна Юкрайна
- 12.40 Х/ф «Могутні каченята»
- 14.50 Х/ф «Могутні каченята-2»
- 17.00 М/ф «Добриня Микитич і Змії Горинич»
- 18.05 Х/ф «Ангели Чарлі»
- 20.00 Х/ф «Ангели Чарлі-2»
- 22.05 Х/ф «Бабло»
- 00.00 Педан-Прутула шоу
- 01.55 Х/ф «Доля на століття»
- 03.50 Зона ночі
- 03.55 Загублений рай
- 04.50 Зона ночі
- 04.55 Тася
- 05.00 Незнайомка
- 05.20 Зона ночі

НТН

- 07.45 Т/с «Каменська»
- 11.30 Легенди карного розшуку
- 12.00 Агенти впливу
- 13.00 Таємниці кримінального світу
- 13.30 Х/ф «Кохання під грифом «цілком таємно-3»
- 15.15 Т/с «УГРО-5»
- 19.00 Т/с «Червоні гори»
- 23.00 Переломні 80-ті
- 00.00 Х/ф «І прийшов павук»
- 01.50 Х/ф «Миротворець»
- 03.55 Легенди бандитського Києва
- 04.45 Речовий доказ
- 05.10 Випадковий свідок

УКРАЇНА

- 06.15 Події
- 07.00 Х/ф «У погоні за щастям»
- 09.00 Ласкаво просимо
- 10.00 Тасмніці зірок
- 11.00 Т/с «Засіб від смерті»
- 19.00 Події тижня
- 20.30 Т/с «Інтерні»
- 23.30 Великий футбол
- 01.15 Т/с «Ментівські війни-7»
- 06.20 Т/с «Дорожній патруль-4»
- 02.50 Події тижня
- 04.50 Т/с «Ментівські війни-7»

СКАНВОРД

	Кнопка для подачі струму					Музикант із S-подібною трубою													Поселення греків у дельті Бугу
	Особа, неприхильна до євреїв	Між ладом і стилем	«Верховна рада» Ватикану	Вість, що сокола принесла	Також знаний як слуп (розм.)	Заклад із канканом, шансоном	Місце, де сокирою рубано	... де Бальзак, романіст	Півнік мовою науки	Гуру боксера									
	Заняття того, хто кров здає	Як звали Златоуста?	Комора вустами росіянина	Вологе прізвисько болота	1	Ім'я Пітта	Гостра грань певного предмета	Подвійний радіус кола	Вчений – винахідник телефону	Жорж, що «Кармен» написав									
	Голоший бусол-санитар	Жмут льону для прядіння	Хто співає «Харе Рама»?	Римська богиня помсти	Білий мультведмедик	Зграя вовків із вовчицею	2	Речитатив + музика + танець	Мабуть, найвідоміший Проспер	Давня назва Іспанії									
	Зовсім невеличка філжанка під каву	Особа – учасник групи	Джинси «імені штату»	Райський сад у пустелі	Краща дядька «половина»		Власник краплевих карт	Дар кашалота парфумеру	Гостре рагу потатарськи	Тезка Лолло-бріджиди	Оправа для фото								
	У посольстві чин низький	Львівський автобус	Антична назва Давньої Греції	Староукраїнська міра ґрунту	Частина п'єси у театрі	Столиця Туркменістану	У Греції релігійна святиня	Індіанець зачіска рокерська	Ланцюг для худоби	Вмістилиця язика й мови	Кутній або різець								
... і Деймос, супутники Марса	Попередниця літери «ф»	Брак естетичного чуття			Зірка кіно Ромі ...		Мова іранців і персів	Класицизм як стиль	Дід-син-...										
	Яка тварина лиш 1 клітину має?	Частина одягу диякона	Разова кількості вакцини	Як пень, так і кущик картоплі	Знак, що завершує гороскоп	Мінус – це катод, а плюс?	Зашморган мустанга	Дурниці, ніщо (розм.)	Прізвисько племені мотузки	Співачка на ім'я Патрісія	2								
	Колега ванний унітаза	Звертаня до британця	Корабель для мандрівки Язона		Зірка української естради Тіна ...														
	Фізична енергія	Житло для собаки		Пан з іменем, як у Церетелі			Те, що нас діяти змушує												
			Струнний інструмент у зріст		Книги відпочинку			Істинно українське чол. ім'я											

facebook

Державна прикордонна служба України

Pogoda Well Мы с вами! Ребята наши дипломаты работают. Весь мир на нашей стороне. Даже Китай и Казахстан. Мы верим, что решим все проблемы мирным путём. Мы не хотим, что кто-либо пролил вашу кровь. сохраняйте хладнокровие и веру. Бог может всё и Он с вами.

Наталія Заїка Дорогие военнослужащие! Мы с Вами мыслями и сердцем. Молимся за Вас и верим в Ваше мужество, силу и стойкость. Путинский фашизм ему же застрянет костью в горле, и в этом есть ВАША заслуга и ВАШ вклад в освобождение от неонацизма

Ganna Zhdanova

Ребята, держитесь! Я юрист из Северодонецка Луганской области. Молю Бога о Вашем здоровье, выдержке и благополучном исходе конфликта. Крым, Луганск, Донецк, Запорожье, Херсон, Харьков, Киев - это все наша любимая Украина! Я верю в Вас и в то, что Украина будет едина! Слава Украине и Слава Вам!!!

Tanya ZH

Держитесь наши защитники!

Мы очень вам благодарны и счастливы что есть такие сильные и brave парни как вы которые держатся и верны своей стране! Меня зовут Татьяна я с Киева, все в моем окружении очень переживают за вас. Мы знаем что вы изолированы от мира, но мы очень хотим что бы вы знали, что мы с вами и ни на минуту не перестаем думать о вас!

Вы-герои! Держитесь ребята!

Igor Kolomiets

Братья!

Мы, украинцы России выражаем поддержку украинским пограничникам!

Мне, как украинцу Дону, очень больно смотреть за тем, что происходит в стране.

Власти России внушают людям мысль о том, что украинцам Востока "нужна" помощь от злых "бандеровцев". И люди считают, что помощь действительно "нужна". В этом я вижу детскость их суждений.

Не обижайтесь на людей, бо они просто зазомбированы информацией от российских СМИ.

То же касается и многих людей из украинской диаспоры Ростова, Краснодара и других городов. Многие боятся репрессий, гонений, поэтому молчат. Тяжело смотреть за все это!

Очень тяжело видеть то, что происходит на границе, но мы понимаем. К примеру, мне нужно будет на днях пересекать границу и понимаю, что будет сложно, но сложно не от того, что контроль, а морально! Потому, как душа не желает принимать того, что есть! Больно видеть, как славяне идут против друг друга! Мы, украинцы Дона ждем вам сил и терпения! Проявляйте стойкость и мужество!

Слава Украине! Мы с вами!

Natalia Bigun

Дякуючи Вам чудові, прекрасні чоловіки. Мужні і цілісні це повертає нам віру в перемогу, в силу духа! Тримаймося бо наша нація пройшовш випробовування терпінням переможе той за Правду! Ще раз дякуємо за ви в нас є!

Викладено без редакційної правки мовою оригіналів

МИТЬ РОЗРЯДКИ

* * *

Дзвінок сусіднього верховного головнокомандувача командиру військ:

— Ну як там, українські військові здалися?

— Ні!

— А ви їм гроші пропонували?

— Пропонували.

— А вони що?

— Співають Гімн України...

— А захопленням погрожували?

— Погрожували.

— А вони?

— Співають Гімн України...

— А який настрій у наших солдатів?

— Відмінний! Співають Гімн України!

* * *

Біжить собака через кордон з України в сусідню країну.

— Ти чого тікаєш?

— Тут погано, там краще.

За кілька днів з витріщеними очима біжить той собака назад в Україну.

— Ну, і чого повертаєшся?

— А тут хоч гавкати можна!

* * *

— З якою метою їдете до Автономної Республіки Крим?

— Як, з якою? Відпочивати, звичайно.

— А бронезилет на вас і каска навіщо?

— Засмагаю швидко і боюся сонячного удару.

ЦЕРКВИ ГОВОРЯТЬ

Коли плачуть ікони, або Благословен будь мир і проклята війна

Останнім часом у монастирях України та Росії почали «плакати» ікони. Такі випадки зафіксували в Одесі, Рівному, Ростові-на-Дону та Новокузнецьку. В православ'ї плачуча ікона вважається знаком, що закликає до покаяння та віщує наближення важких часів. Востаннє аналогічні явища в Україні та Росії спостерігалися в часи Жовтневої революції та перед розпадом СРСР.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Нині віряни і духовенство різних релігій об'єдналися проти агресора, пропаганда якого все ще твердить, що в Україні переслідують за релігійними і національними ознаками.

З окупацією Криму на одній із синагог Сімферополя з'явилися зображення свастики та напис «Смерть жидам!». На це головний рабин України Яків Дов Блайх заявив, що головну небезпеку для євреїв України становлять не «українські націоналісти», як це намагаються подати російські рупори, а можливі провокації з боку сусідньої «братньої» держави.

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій заклала владу Росії відмовитися від військового та іншого втручання у внутрішні справи України. Про це йдеться у Заяві, підписаній Головуючим у ВРЦіРО, митрополитом Онуфрієм (УПЦ МП).

Гучну відповідь ситуації в Криму дали афонські старці, які наклали анафему (відлучення еретиків та накладення довічного прокляття) на Володимира Путіна, Геннадія Зюганова, Володимира Жириновського, Ірину Хакамаду, патріарха Кирила та інших російських священників. Старці засудили російських політиків і священнослужителів за гріховні грабежі, обмани та прагнення до ров'язання війни.

Голова Духовного управління мусульман України, Шейх Муфтії України Ахмед Тамім, який народився в Лівані, але називає себе справжнім громадянином України і закликає всіх до єдності та мудрості у прийнятті важливих державних рішень.

І Папа римський Франциск і Голова УГКЦ Святослав закликали до миру, до того ж, блаженніший Святослав заявляв, що «кожен громадянин повинен бути готовим стати на захист незалежності та суверенітету України».

У тривожний час особливо важливою стає робота військових капеланів. Тому нещодавно в місті Яремче відбувся тренінг під керівництвом владики Михаїла (Колтуна) для священнослужителів, яким доручено здійснювати душпастирську опіку захисників Вітчизни.

Що ж, залишається сподіватися, що голос релігійних лідерів буде почутий і до кровопролиття не дійде.

Спільна молитва капеланів УГКЦ за мир в Україні

ДО УВАГИ НЕБАЙДУЖИХ ГРОМАДЯН!

Продовжується захоплення та блокування російськими військами об'єктів українських прикордонників в Криму. На момент підготовки номера заблокованими залишаються 47 об'єктів Азово-Чорноморського регіонального управління Держприкордонслужби України.

Незважаючи на шалений моральний і фізичний тиск, погрози на адресу військовослужбовців та членів їхніх сімей з боку агресорів, українські прикордонники не зламали, не склали зброю, не залишили свої підрозділи, а продовжують охороняти державний кордон та залишаються вірними Присязі на вірність українському народові. Гідність і честь, мужність й непохитна воля, патріотизм та відданість Батьківщині, завжди були й залишаються характерними рисами воїнів-прикордонників.

Закликаємо громадськість, всіх ветеранів-прикордонників та небайдужих громадян підтримати моральний дух захисників державних рубежів України.

Передати слова підтримки українським прикордонникам, ви можете залишивши свій коментар, або повідомлення на офіційній веб-сторінці Держприкордонслужби www.dpsu.gov.ua чи сторінці відомства в соцмережі Facebook.

Благодійну фінансову підтримку прикордонникам та членам їхніх родин, які залишаються в облозі, можна перерахувати за такими реквізитами:

отримувач: Адміністрація Державної прикордонної служби України;

р/рахунок: 31258302118593;

код ЄДРПОУ: 00034039;

банк: Головне управління Державної казначейської служби України у м. Києві;

код банку (МФО): 820019.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

ПРИКОРДОННИК
УКРАЇНИ

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:

61023

Видається
з липня 1943 року

Головний редактор
Олег БОЙКО
Заступник
головного редактора
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Чергова
по номеру
Валентина ЛАЗАРЧУК

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Програму телебачення та сканворд надано ТОВ «Мега-Поліграф»
Замовлення: 34447
Наклад: 8200 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net